

Estratègia per al Senat

written by Joan Fonollosa | 26 d'abril de 2019

Fa uns dies vaig publicar aquí mateix [un article](#) on demanava que cap vot independentista es quedés a casa en les properes eleccions generals, ni europees, ni municipals. Sembla que ha tingut força èxit (gràcies!) però, com alguns amics m'han fet observar, tenia una mancança: no parlava del Senat.

I és cert: no en parlava tot i que és més important del que sembla. És cert que el pes de Catalunya al Senat és encara menor que al Congrés de Diputats, però també ho és que correspon al Senat aprovar un hipotètic (o no tant?) article 155 i en aquesta hipòtesi els vots dels senadors escollits a Catalunya tindrien un pes, no numèric però sí polític, molt important.

Per això i per refermar el missatge donat amb els resultats del Congrés és important procurar que hi hagi el màxim possible de senadors independentistes entre els 16 que s'escolliran a Catalunya diumenge que ve; entenent com a independentistes els d'ERC, Front Republicà i Junts per Cat —com l'altra vegada els he posat en ordre alfabètic per ser neutral entre ells—. Per aquest motiu hi ha hagut els darrers dies tot de missatges creuats per les xarxes sobre l'estratègia a seguir, alguns més o menys encertats, altres erronis i la majoria interessats. Per això, i atès l'èxit del meu article anterior, em crec amb el deure de dir-hi la meva.

A parer meu, la recomanació més sensata i efectiva és [aquest article de Gerard Sesé a La República](#), que conté una explicació i una anàlisi que faig meva al 100%.

En resum, la recomanació és: a Girona i a Lleida, com que previsiblement les dues forces més votades seran independentistes, es poden votar els tres de la llista que presenti la mateixa candidatura que hàgiu votat per al

Congrés, de manera que els quatre senadors de cada província seran independentistes. Una observació per als votants del FR: com que només presenta un candidat, hauríeu de completar la vostra papereta votant dos noms més a escollir entre els que presenten ERC i JxCat. La meva recomanació seria o bé votar els dos caps de llista o bé els dos primers d'una de les dues llistes.

A Barcelona això no passarà i per tant cal concentrar el vot en el cap de llista de cadascuna de les tres candidatures: Raül Romeva (ERC), Lluís Puig (JxCat) i Pau Font (FR); els he posat en el mateix ordre que els trobareu, a mà dreta de la papereta. Si tots ho fem així, sortiran tots tres i el quart serà un candidat unionista, probablement del PSC.

A Tarragona l'estratègia és la mateixa que a Barcelona, però hi ha un problema. FR no presenta candidat; per tant caldrà votar els dos caps de llista, Miquel Aubà (ERC) i Hèctor López i Bofill (JxCat) més un tercer que haurà de ser la segona d'una d'aquestes dues candidatures: Laura Castel (ERC) o Assumpció Castellví (JxCat). Evidentment, no diré quina de les dues s'ha de votar: només diré que si el vot es divideix entre elles hi ha el risc seriós –quasi seguretat diria jo– que a Tarragona empatem a dos, en lloc de guanyar per 3-1 com a Barcelona.

Sigui com sigui, si també al Senat guanyen les candidatures independentistes, i amb 14 de 16 senadors (4 a Girona, 4 a Lleida, 3 a Barcelona i 3 a Tarragona) seria un missatge potentíssim no només a Espanya i al món, sinó també, i jo diria que principalment, als partits: la unitat que era la vostra obligació i no heu estat capaços de fer vosaltres, l'hem feta nosaltres, els electors.

I que tothom en pregui nota.